

Manifestosu

Zürih Kadın*

Grevi Kolektifi

Manifestosu

14.06.2019

Bu manifesto üzerine:

www.frauenstreikzuerich.ch
www.facebook.com/frauenstreikenzh
frauenstreikenzh@gmail.com

Bağışlar için: Frauen*streik Zürich
8005 Zürich
IBAN: CH66 0070 0114 8024 6515 5

Zürich Kadın* Grev Kolektifi Manifestosu farklı çalışma grupları tarafından kaleme alındı. Farklı görüşler yan yana konulup ne dilsel ne de içerik olarak birleştirildi. Yazının tümü kolektifin ruhunu yansıtmaktadır. Merkeze bizi birleştiren en küçük payda değil dayanışma kondu. Alan zapt etmek görünülür olmak demektir. Biz ne kadar çok kadın*sak o kadar alan işgal edeceğiz ve bu alanları tüm taleplerimiz ve isteklerimiz doğrultusunda şekillendireceğiz. Bu manifesto daha tamamlanmamıştır.

Zürich, Nisan 2019

Bir patronun kadın* işçilerinin kılık-kıyafeti hakkında yorum yapması normal mi?

Kamuya açık alanlarda sürekli yarı çıplak kadın* vücutları görmek normal mi?

Siyahi kadınların* ve ailelerinin gündelik olarak ırksal profillemeye maruz kalması normal mi?

İsviçre'de her iki haftada, bir kadının* dört duvar arasında öldürülmesi normal mi?

Bir kadının*, oturma hakkını güvende tutabilmesi için evdeki şiddete katlanması normal mi?

İsviçre'de cinsel saldırıya maruz kalan mağdurların sadece %20'sinin suç duyurusunda bulunabilmesi normal mi?

Kadınların* aynı emek gücü için erkeklerden daha az maaş alması normal mi?

Emek gücünün ücretli ve ücretsiz olarak ikiye ayrılması ve ücretsiz emeğin özellikle kadınlar* tarafından üretilmesi (Ev ve bakım işleri, yeniden üretim) normal mi?

Engelli kadınların* erişilebilir, engelsiz muayenehaneler bulamaması normal mi?

Siyahi kadınların* citoyenne (Fransızca'da ve Fransızca konuşulan ülkelerde 'kadın* vatandaş') olarak tanınmaması ve düşünülmemesi normal mi?

Göçmenlerin diplomalarına denklik tanınmaması ve bu diplomaların değersizleştirilmesi normal mi?

**BİZ BU KOŞULLARI
NORMAL BUL-
MUYORUZ! BUNUN
İÇİN 14 HAZİRAN'DA
GREVDEYİZ.**

BERABER ZINCIRLERİ KIRALIM

Küçüklükten itibaren cinsiyete özgü rolleri, yetiştirilme ve sosyalleşme üzerinden öğreniyoruz. Şiddet ve ayrımcılık, kadınların* gündelik yaşamının bir parçası. Bunlar normal görünüyor. Kadınlar* kendi ihtiyaçlarını bir kenara koyup, bakım ve çocuk büyütme işlerinin (yeniden üretim) büyük bir kısmını üstlenmek durumundalar - bunlar evde, aile içerisinde, dernekte, işyerinde veya siyasi kolektif içerisinde olabilir.- Bir kadın*, bu normlara karşı duruş sergileme cesaretini gösterip ayaklanırsa hemen azarlanıp değersizleştirilir. Bu kişi 'kötü anne', 'orospu', 'burnu havada', 'dişi olmayan', veya 'cazgır' olarak adlandırılıp ırkçı ve cinsiyetçi söylemlerle aşağılanır. Diğer koşullarda da bu kadın* işini ve ailesini kaybeder, kötü davranışlara maruz kalır ve hatta öldürülür. İşleyen ataerkil ve kapitalist toplumun temelinde ev emeğinin, kadınlar* tarafından ücretsiz veya cüzi bir miktar için üretilmesi yatmaktadır. ırkçı ve kolonyal sömürünün yanı sıra, cinsiyete dayalı iş bölümleri, hüküm süren ekonomik sistemin devamlılığını sağlamaktadır.

ÖZGÜRLÜK İÇİN SAVAŞ

Sözün kısası, içerisinde yaşadığımız şartlar aslında terbiyesizliktir. Yıllardır, yaşanan sayısız kötü muameleleri gösterip, bunlara karşı savaşıyoruz. Bizler kağıtlı-kağıtsız, çocuklu-çocuksuz, Siyahi ve beyaz kadın*larız. Bizler 'Women* of Colour' , queer (eşcinsel olması şart olmayan azınlıkta kalan cinsiyetler) veya hetero ilişkiler içerisinde, genç-yaşlı, engelli ve engelsiz kadınlarız*. Bu sıfatlarla bizler gazetecilerle konuşuyor, siyasi atımlarda bulunuyor, hak arıyor, seçimler için imza topluyor, umuyor, bekliyor, sokağa çıkıyor, tanıdıklarımızı ikna ediyor, arkadaşlarımızla ve ailemizle konuşuyoruz. Ama ne değişti? Tabiki küçük-büyük çaplı ilerlemeler kaydedtik: Kızlar* ve erkekler için eşit eğitim koşulları, kadınlar* için seçme-seçilme hakkı, kürtajin yasallaşması, kamuya açık ırkçı ayrımcılıklara cezai yaptırım uygulanması (her ne kadar nadir görülse de), aile içi şiddetin 1992'den beri suç sayılması ve 2004'ten beri herhangi bir suç duyurusunda bulunulmasa dahi kamu davası açılması. Bu tüm ilerlemelerin aslında tek bir ortak noktası var: 150 senenin üzerinde faaliyet gösteren Kadın* hareketinin katettiği ilerlemeler bunlar. Tüm bu kazanımlar dur durak bilmez çalışma ve kan-ter içerisinde kazanıldı.

Fakat hala bu dünyada, sürekli olarak anti-feministleri, cinsiyetçileri ve ırkçıları yüz yüze, sokakta, işte, internette veya devlet saraylarında görüyoruz. Onlar, bizlerin kazandığı özgürlükleri zedeleyerek bizleri ucuz iş gücü, seks objesi ve itaatkar ev hanımı olarak küçültmek istiyorlar. Cinsiyetçiliği utanmadan uygulayarak dünya çapında güçlenen feminist hareketi bastırabileceklerini düşünüyorlar. Fakat bu beyfendiler yanılıyorlar.

HAREKET EDİYORUZ. GREVDEYİZ!

Bizler gerici tepkilere ve yaşamla alay eden 'normalliğe' tahammül etmiyoruz. Bizler bu sistemin yarattığı farklı ve çeşitli baskıların bilincindeyiz. Bundan dolayı bizim feminizm anlayışımız çok çeşitli, ve bu çeşitlilik ise bizim gücümüz. Derinden değişimin zamanı geldi. Bu değişim sürecini hızlandırabilmek için bir gün boyunca iş bırakıyor ve 'normal' işleyiş ritüellerimizi reddediyoruz. Grevdeyiz! Aynı 1991'de yaptığımız gibi. Dünya çapındaki kız* kardeşlerimizin yaptığı gibi. Feminist mücadelelerle dayanışma içerisinde 14 Haziran'da bu uluslararası harekete katılacağız.

BIZİM EMEĞİMİZ SON DERECE DEĞERLİ. BİZ OLMADAN HERŞEY DURUR.

İster inşaatta, kreşte, ofiste, başkalarının evlerinde, genelevlerde, okulda, uçakta, isterse kendi evimizde çalışalım. Bizim emeğimiz, karşılığında kazandığımızdan çok daha değerli. Bizler ne cinsiyetçi ne de ırkçı ücret farklılıklarına tolerans göstermiyoruz. Bizlerin emeği her farklı işte olduğu gibi aynı değeri üretmektedir.

Bu ayrıca aile/ev ve bakım işleri için de geçerli. Şu anda İsviçre’de bakım işlerinin sadece %10’u ücretlendirilmiş durumda. Geriye kalan %90’lık bakım işinin üçte ikisi kadınlar* tarafından yerine getiriliyor ve bu iş için harcanan emeğin karşılığı ödenmiyor. Kısaca: aile/ev ve bakım işleri kapitalist ekonomi sistemini ayakta tutuyor. Bakım işleri tüm ekonomik sistemi sübvansede etmektedir, tersi değil. Bizler tüm bu sarfettiğimiz ekonomik sistemi destekleyen ve ücretlendirilmeyen emek gücü karşılığında emekli aylığı da alamıyoruz. Bundan dolayıdır ki kadınların* emeklilik maaşları benzer şekilde yaşlarına nazaran düşük. Birçok yaşlı kadın* bu sebepten dolayı yoksulluk çekmektedir. Emeklilik güvencesindeki bu eşitsizliği ortadan kaldırmak yerine, Yaşlılık ve Malulen

Emeklilik (AHV) reformları kadınlar* için emeklilik yaşını yükselterek, kadınlar* üzerindeki yükü artırmayı hedeflemektedir. Bu sebeplerden dolayı bizler bakım ve aile/ev işlerinin kamulaştırılmasını istiyoruz. Bizler adil maaş talep ediyoruz! İster başkalarının evlerinde çalışalım, ister inşaatta. Bizler güvenilir iş sözleşmeleri istiyoruz. Bizler sübvansede edilen kreşler ve huzurevleri istiyoruz. Gerçek eşitlik ancak insanların hiyerarşilerini alt ederek elde edilebilir. Toplumun çoğunluğunu oluşturanlar imtiyazlarını uygulamadılar. Erkekler de aynı şekilde bakım ve emeğin yeniden üretim sürecinde yer almalıdır. Annelerin, özellikle çocuğunu yalnız başına yetiştiren annelerin yoksulluk çekmelerine artık tolere etmiyoruz. Çocuk bakımı ve anne istihdamının gerçek maliyetlerinin karşılanacağı ebeveyn izni ve babalar için doğum izni istiyoruz. Seks işçiliğinin hızlı ve kapsamlı olarak suç olmaktan çıkarılmasını ve seks işçilerinin haklarının garanti altına alınmasını talep ediyoruz. Bizler hastanelerde ‘Önceden Belirlenmiş Vaka Başına Ödeme ve Bütçeleme Sistemi (DRG)’ istemiyoruz. Bunun aksine çalışmalarını için zaman ayırabilecek iyi ücretli personel istiyoruz. O halde bakım işi değerli. Bir kadın* tarafından yapılan diğer işler de tıpkı bunun gibi. Bizim emeğimiz son derece değerli. Biz olmadan herşey durur.

BİZLER KENDİMİZİ KURUMSAL VE GÜNDELİK HAYAT İÇERİSİNDEKİ CINSİYETÇİLİĞE VE İRKÇILIĞA KARŞI SAVUNUYORUZ!

Cinsel şiddet insanların doğdukları ülkeleri terk etmeleri için bir sebep olabilir. Kadınların* çoğunluğu, kaçışları esnasında da devam eden şiddete maruz kalıyorlar. Varış noktası olan ülkelerde de mülteci kadınlar* şiddetle karşılaşılıyor. Göçmenlik makamlarında gerçekleşen sorgulamalarda mülteci kadınlar* yaşadıkları deneyimleri tekrardan canlı anlatmak zorundalar. Bu sorgulamalar tıpkı bir yargılama sürecindeki polis sorgulamalarını hissettiriyor. Bizler kadınlara* özgü kaçış sebeplerinin tamamen tanınmasını, sadece kağıt üzerinde değil somut olarak uygulamaya konulmasını istiyoruz.

Bizler, cinsel kimliklerin (mesela iltica sürecinde) herhangi bir kanıt sunulmadan tanınmasını istiyoruz. Bizler cinsiyetin sadece iki farklı kategoriye sınıflandırılmamasını istiyoruz, çünkü gerçek çok daha karmaşık ve çeşitli. Siyah kadınlar* ve Women of Colour gündelik yaşamdaki cinsiyetçiliğin yanı sıra ırkçılığa da maruz kalıyorlar. Mahallelerinde gezdiklerinde, bir dans pistinde veya iş arayışında. Beyaz ol-

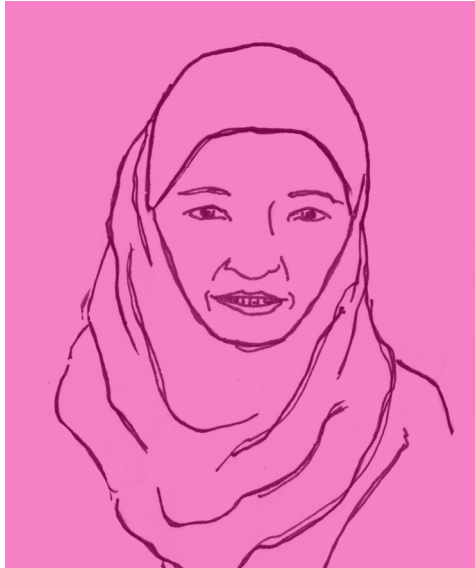
mayan kadınlar* olarak hergün dahil olabilmek için mücadele veriyoruz. Toplumun çoğunluğunun hükümlerini sorguluyor ve bundan dolayı da 'buluttan nem kapan' insanlar olarak damgalanıyoruz.

Bu memlekette diğer ülkelerde alınmış diplomalar ve eğitimler için çok nadir denklik tanınmakta. Bundan dolayı göçmenlerin çalıştıkları alanlar genelde ev işleri veya bakım işleriyle sınırlı. Bizler kendimizi çocuklara, yaşlılara ve hatta başka insanların ev işlerine adıyoruz. Fakat bizim emeğimiz yok sayılmaya, tanınmamaya ve değersizleştirilmeye çalışılıyor. Bazı durumlarda günün 24 saati hizmete hazır bulunuyoruz. Bazen herhangi bir yasal oturma izni dahi olmaksızın. Bizim emeğimiz/işimiz sayesinde diğer kadınların* işlerine gitmelerine ve kariyerlerini yapmalarına olanak tanıyoruz.

Bizler eğitim ve hukuk sistemine, sınırdışı edilme endişesi içerisinde olmadan, gerçek erişim istiyoruz. Bizler kağıtsızların (Sans-Papiers) statülerinin yasallaştırılmasını, diğer ülkelerden alınan diplomaların tanınmasını istiyoruz. Kadınların*, göçmenlerin, işçilerin, yani bizlerin yaşadığı çok çeşitli ırkçı/ayırıcı formlara karşı, bizleri koruyacak bir yasa talep ediyoruz. Bizler göçmen kadınlara* uygulanan farklı şiddet seviyelerinin görünür

kılınmasını ve bunun bir problem olarak tanınmasını istiyoruz. Bizler eğer yaşamımız tehlike altında ise oturma hakkı istiyoruz. Ancak böyle şiddete karşı mücadele edebiliriz.

Birbirimizi dinleyelim: Bunun şu demek, ayrımcılığı tanımlamak ve ayrıcalıkların ve imtiyazları sorgulamak.

BIZLER ÖZGÜRLEŞTİREN EĞİTİM İSTİYORUZ

Bizler özgür ve eşitliğin teşvik edildiği okullar istiyoruz. Bizler ders programlarının ve bütün okulun şekillendirilmesinde öğrencilerin daha fazla ses sahibi olmasını istiyoruz.

Eğitim kurumları güvenli yerler olmalıdır. Eğitim konuları daha fazla cinsiyet odaklı olarak ele alınmamalıdır. Eğitime erişim olanaklı hale getirilmelidir. Teknik ve diğer erkek egemenliği altında bulunan mesleki eğitim bölümleri, kadınların* bu eğitim programlarını şekillendirebilecekleri şekilde açılmalıdır.

Okul, ataerkil toplumun bir ifadesidir: Okul, prova edilen toplumsal cinsiyet rollerinin hiyerarşisini güçlendirir. Gençlerin ve çocukların okul ve meslek kariyerleri, değerlerle, normlarla, eğitim kurumunun modelleriyle, uygulamalarla, destek formlarıyla, pedagojik yardım araçlarıyla, içeriklerle, ders kitaplarıyla, etkileşimlerle ve son olarak kurumun kendisiyle beraber biçimlenmektedir.

Eşitliğin teşvik edilmesi derslerden bağımsız olmalı. Bizler eğitimcilerin ve yetiştiricilerin buna uygun şekilde eğitim almış olmalarını istiyoruz. İlgili konuya meslek içi eğitim üzerinden duyarlılık geliştirilmesi ve mesleki mü-

kellefiyetin kooperasyon ve dayanışma çizgisinde yeniden formüle edilmesi bu bağlamda gereklilik ve ihtiyaçtır.

Özgürleştirilen eğitimin anlamı, içerisinde 'erkek' ve 'kadın'dan fazla terimlerin bulunduğu, cinsiyet çoğulluğunu temataz eden, farklı aile modellerini konu alan, rol modellerini tartışan ve çoklu ayrımcılığı ince eleyip sıkı dokuyan bir dil kullanmasıdır. Bizler öğrencilerin farklılıklarının öğretmenlerin, ders kitaplarının ve eğitim enstitüleri tarafından tanınmasını talep ediyoruz. İlkokuldan itibaren daha politik eğitim ve derslerde siyasi tartışmalar yapılmasını talep ediyoruz.

BIZLER CINSİYETÇİ, HOMOFOBİK VE TRANS- FOBİK ŞİDDETE KARŞI KOYUYORUZ!

Kadın*lar İsviçre’de de kadın* oldukları için, ve/veya lezbiyen, biseksüel, trans, interseks, queer (LGBTIQ*) olduklarından dolayı sadece heteroseksüelliğin normal ve meşru kılındığı topluma uyum sağlamadıkları için şiddete maruz kalmaktadır. İsviçre’de her iki haftada, bir kadın* cinsiyetçi şiddetten ölmektedir. Her beş kadın*dan ikisi yaşam içerisindeki ilişkilerinde fiziksel ve/veya cinsel şiddete maruz kalmaktadır. Bir kadın* (eski) partneri tarafından öldürüldüğünde sürekli bir ‘aile dramı’ndan bahsedilir: Mağdur olan kadın* da suçludur, çünkü ya partnerini terk etmiştir, ya da kısa etek giymiştir. Bizler, bu şiddetin aslında olduğu gibi adlandırılmasını istiyoruz: Cinsiyetçi şiddet! Nasıl bir yaşam planı yapacağımıza veya hangi kıyafeti giyeceğimize kendimiz karar vermek istiyoruz. Hayatımız ve bedenimiz bize ait!

Birçok kadın*, genelde beyaz erkeklerin oluşturduğu erkek egemen toplumda ayrımcılığa uğruyor (bunlar örnekle Women* of Colour, göçmen kadın*lar, engelli kadın*lar, parlak magazin dergilerinin belirlediği ‘güzellik’ görecesini karşılamayan kadın*lar,

yaşlı kadın*lar, durumu iyi olmayan kadın*lar ve LGBTQI* kişiler).

Bu tarz sürekli tehditler özellikle göç rejiminin erkek egemenliği altındaki ‘acil barınma yerleri’ (NUK) gibi yapı ve enstitülerinde göze çarpıyor.

Bizler İstanbul Antlaşması’na hukuksal olarak bağlılık istiyoruz. Bu anlaşma fiziksel, psikolojik ve cinsel şiddete maruz kalmış kişilerin korunmasına ve faillerden hesap sorulmasını içeriyor. Cinsiyetçi şiddet toplum içerisinde daha fazla kabul edilmemelidir. Toplumun bakış açısının değişimi için, propaganda ve kampanyaların fonlara ihtiyaçları var. Cinsiyetçi şiddet her zaman bir ‘güç arzusuyla’ bağlantılıdır ve ister ikili bir birliktelikte, işte, sokakta veya sosyal medyada olsun her zaman şiddettir.

Hayır demek hayır demektir. Bizler şiddete maruz kalmış kişiler için hukuki koruma sağlanmasını ve hukuksal olarak cinsiyetçi şiddetin tanınmasını talep ediyoruz. Failerin korunmasına son verilsin. Bizler cinsel şiddetin ayrımcılık yasağının bir parçası olarak tanınmasını talep ediyoruz.

BIZLER IKLİM ADALETİ VE KÜRESEL ISINMAYA KARŞI GERÇEK BİR MÜCADELE İSTİYORUZ.

Ataerkil yapılar üzerinde inşa edilmiş hiyerarşikleşmeye ve değer düşürümüne dayanan kapitalist ekonomiler, insanların çevreyle olan ilişkilerini etkilemektedir. Ekonominin her çeşidinin insan emeğinin yanında doğaya dayalı olmasına ve doğanın bizim hayatımızın temeli olmasına rağmen aynı, kadınların yeniden üretiminin ödenmemesi gibi, kapitalizmde doğanın yeniden üretimi de gözardı edilmekte ve değersizleştirilmektedir. Özel firmalar su, toprak, petrol vb. gibi doğal kaynakları ileri seviyede özelleştirilerek kar kaynakları elde etmektedir. Bu büyüyen maddi sömürü ve tahribat özellikle Avrupa dışındaki ülkelerde sürdürülmektedir. Bizler her şekilde toprağın ve suyun özelleştirilmesine karşıyız. Bizler çevremizle ve doğayla ilgili kararların demokratikleştirilmesini istiyoruz. Tıpkı cinsiyet ilişkilerinde olduğu gibi, doğayla olan ilişkilerde de devrim yapmak istiyoruz. Bizler hemen iklim adaleti talep ediyoruz! Kim küresel ısınmayı durdurmak istiyorsa, aynı şekilde insan ve doğa üzerindeki kar amacı güden sömürüyü de durdurmak zorundadır.

BIZIM BEDENİMİZ BIZE AIT

Kapitalist ekonomi sisteminin rantçıları bedenlerimizden her yönüyle rant sağlıyorlar. Her yerde görülen tavsiyeler vasıtasıyla, zayıflık ve sağlıklı yaşam hayalleri, genç kalmanın yücelştirilmesi ve klişeleşmiş kadın* fotoğraflarıyla nasıl giyinmemiz, nasıl görünmemiz, nasıl beslenmemiz ve nasıl davranmamız gerektiği yazılıp çiziliyor. Bizlere çocukluktan itibaren filmler, kitaplar, reklamlar ve eğitim vasıtasıyla sadece iki cinsiyetin varlığı öğretilmektedir. Bu da iki cinsiyetin varlığına uymayan insanların dışlanmasına ve değersizleştirilmesine yol açmaktadır. Tüm bu genel klişeleştirmeler kadın bedenlerini objeler haline getiren bir kültürü sürdürmektedir.

Bu da cinsiyete dayalı şiddeti meşurlaştırıyor. Bundan dolayı bu şiddetin adının böyle koyulmasını ve bu karşı mücadele edilmesini talep ediyoruz: Kadın*lara zarar veren ve öldüren bir gerçek. Devamında ise güya 'kadın ürünleri' pazara sürülüp ped, tampon ve hijyen malzemelerinden ekstra katma değer vergileri üzerlerinden alınmakta ve gebeliği önlemenin tüm sorumlulukları da finansal olmak üzere de kadınlara yüklenmektedir.

Bizler erkekler için de gebeliği önleyici yöntemler geliştirilmesi için daha faz-

la araştırmalar yapılmasını, tüm cinsiyetlerden insanların kullanabileceği ve ücretsiz olan doğum kontrol yöntemleri talep ediyoruz.

Bizler yeniden üretim için özgürce seçme yetkisi, ücretsiz kürtaj hakkı, ücretsiz doğum kontrol yöntemleri, gebeliği önleme yöntemini özgürce seçme hakkı, menstrüasyon için ücretsiz hijyen ürünleri ve cinsiyet değiştirme operasyonlarına özgür erişim istiyoruz.

Engelli kadınlar* ve genç kızlar* da çeşitli ayrımcılıklara maruzlar.

Sık sık ev ortamımızın içinde ve dışında yüksek derecede şiddet, yaralanma veya suistimal, göz ardı veya ihmal, kötü muamele veya istismara maruz kalıyoruz. Engelli kadınlara * ve kızlara * daha iyi koruma ve bakım, kendi kaderini tayin etmek için daha fazla fırsat ve kamusal alanlarda daha fazla görünürlük ve duyulabilirlik istiyoruz.

HETERONORMATIFLIK KAFALARDAN ATILMALI

Erkeksi olmayan cinsellik hala büyük ölçüde negatif algılanmakta. Kadınların arzuları göz ardı edilmekte, menstrüasyon tabulaştırılmaktadır. Toplumsal erkek cinsiyeti ile biyolojik cinsiyeti ayrı olan trans insanların bedenleri ve arzuları uzun süre hiç araştırılmadı, bugünse hala çok az bilgiye sahibiz. Seks üzerindeki hegemonyal görüşün odak noktası toplumsal cinsiyeti ile biyolojik cinsiyet aynı olan kişilerdir, heteronormatiftir. Heteroseksüellik tek geçerli cinsellik normu olarak görülmektedir. Hukuk ve kurumlar da farklı ilişki çeşitleri ve/veya cinsel arzular üzerinden ayırım gözetmektedir. Hayatımızdaki zevkleri istediğimiz gibi yaşayabilmemiz için kendi cinselliğimizi ve kendi ilişki türlerimizi kendimiz belirlemek istiyoruz. Bizler cinsellik, kimlik ve kendi kaderini tayin konuları için bilgilendirme kampanyaları talep ediyoruz.

**BUNLAR VE DAHA
FAZLASI İÇİN 14
HAZİRAN'DA GREV-
DEYİZ.**

**YÜKSEK SESLİ VE
LAUBALI, HİDDETLİ
VE UMUTLU.**

NEDEN?

**ÇÜNKÜ BİZ ÇOKÇAY-
IZ! ÇÜNKÜ, BİZ
YAPMAZSAK, BUNU
KİMSE BİZİM İÇİN
YAPMAZ.**